

آقای شوالیه

رویا به روایت حنیف

یدالله رویایی

مؤسسه انتشارات نگاه
تأسیس ۱۳۵۲

نام و مطلع سروده‌ها

برجاده‌های تهی

- ساعت / «تیک - تاک»... از عمق دریای زمان لغزنده ماهی‌های کوچک / ۴۷
- حسرت / شعله‌ها به هم گره می‌خوردند / ۵۰
- دودها / سالی در این سرای / ۵۲
- بهاران / پای می‌کوفت آفتاب به ناز / ۵۴
- بیزار / در من شکسته پای هزاران رنج / ۵۷
- شعر سنگ / آفتابش از سر، دیربست، / ۶۰
- بر ساحل / در پیش چشم تشنه‌ی من برگشود / ۶۷
- پایان / شاید این لحظه، لحظه‌ی آخر / ۷۲

دوبیتی‌ها

از دوستت دارم

- بار / تمام فاجعه از چشم می‌رود / ۸۵
- پاییز سبز / زمین فصاحت برگ چنار را / ۸۷
- پیوند / و دست‌های او، / ۸۹

طبیعت ساکن / می‌رفتم و طبیعت ساکن را / ۹۰
از دوستت دارم / از تو سخن از به آرامی / ۹۳
جسمی / آه ای فرونشاندن جسم / ۹۵
تاب / از ترس بودم / ۹۶
حالت / صعود مرگ خواهانه / ۹۸
هر بار / زیرا خلاصه‌ی تن تو در انگشت‌های کیسولی است / ۱۰۱

شعرهای دریایی

۱ / دریا تمام وزش‌ها است. / ۱۰۵
۲ / با موج‌هاش، دریا / ۱۰۶
۳ / سکوت، دسته گلی بود / ۱۰۷
۴ / بیست و چهار منزل روشن، / ۱۰۹
۵ / دریای دور اطراف: / ۱۱۰
۶ / دیدم برای جامعه‌ی آب‌ها / ۱۱۱
۷ / رویای آب و دریا / ۱۱۲
۸ / دریا، رفیق کوچک من، دریا / ۱۱۳
۱۰ / و آب، که از دیار هرگز / ۱۱۵
۱۲ / مرد مدام! / ۱۱۶
۱۳ / دریا، زبان دیگر دارد. / ۱۱۷
۱۶ / بر پله‌های دریا، / ۱۱۸
۱۷ / دریا / ۱۱۹
۱۸ / ساحل، حضور ما را می‌خواند / ۱۲۰
۱۹ / شن‌ها و ماسه‌ها، ابدیت را / ۱۲۱
۲۰ / دریا، گسترده‌تر / ۱۲۲
۲۲ / آه ای خلیج آشفته - / ۱۲۳

۲۳ / دریای پیر، زحمت و نیرو است / ۱۲۵
۲۸ / دریا! / ۱۲۷
۲۹ / من از جزیره‌های نجات / ۱۲۹
۳۰ / دریای عاشقان غریق، / ۱۳۳
۳۱ / ای شعرهای دریایی / ۱۳۷

دل‌تنگی‌ها

۲ / زخم ظریف عقربه در من بود / ۱۴۵
۳ / وقتی که باد می‌آمد، / ۱۴۶
۴ / دیار من همه‌ی طول راه بود / ۱۴۷
۵ / زیرا در آسمان، / ۱۴۸
۶ / شب، در گریز اسب سیاه / ۱۵۰
۹ / تا از سپیده گفتگوی مشروط / ۱۵۲
ای مار / همه‌ی غضروف / ۱۵۴
۱۰ / بر ارتفاع زخم / ۱۶۱
۱۲ / در اوج خود کبوتر / ۱۶۳
۱۴ / و باد، / ۱۶۴
۱۵ / از سطح سنگ / ۱۶۵
۱۶ / در گفتگوی ما / ۱۶۶
۱۷ / آن‌گاه کویر مشکل را / ۱۶۸
۱۹ / در حاشیه‌ی مرگ / ۱۷۰
۲۰ / و شکل راه رفتن تو / ۱۷۲

لبریخته‌ها

- ۱ / از تو می‌آید / ۱۷۷
- ۲ / راه از تو می‌آید بر تو / ۱۷۸
- ۴ / از تو می‌آید راه، پیش از تو / ۱۷۹
- ۵ / در چشمی باز / ۱۸۰
- ۸ / او / ۱۸۱
- ۹ / شقیقه‌های من از تکرار / ۱۸۲
- ۱۱ / در هیئت هوا / ۱۸۳
- ۱۵ / جایی برای پای تو / ۱۸۴
- ۲۲ / شب از میعان چیزی / ۱۸۵
- ۲۵ / در فاصله چیزی بگذار / ۱۸۶
- ۳۳ / زیرا زیر / ۱۸۷
- ۳۵ / همسایه‌ی تو طناب! / ۱۸۸
- ۳۹ / در آب دانشی است / ۱۸۹
- ۴۱ / با تو بهار / ۱۹۰
- ۵۱ / معنای سکوت / ۱۹۱
- ۵۳ / در گسیختن دریغ / ۱۹۲
- ۵۵ / در حاشیه‌ی حالت خود بودم / ۱۹۳
- ۵۶ / پرده‌ام را بر می‌داری / ۱۹۴
- ۶۵ / میان صداها که می‌گریزم / ۱۹۵
- ۷۲ / در آشیان جواهر / ۱۹۶
- ۷۴ / در زیر پای من دوایر لبخند / ۱۹۷
- ۷۵ / رفتارهای شکافنده در هوا / ۱۹۸
- ۷۷ / و تیر / ۱۹۹
- ۸۳ / از تکان دادن آبی / ۲۰۰

- ۸۹ / و وقت / ۲۰۱
- ۹۱ / حیاتی از راه آمد / ۲۰۲
- ۱۰۴ / می‌ایستد / ۲۰۳
- ۱۰۷ / دست‌ها تاریک / ۲۰۴
- ۱۰۸ / من بگذرم اگر تو بمانی / ۲۰۵
- ۱۱۰ / شدن مادر / ۲۰۶
- ۱۲۰ / وقتی که اسب سبب بود / ۲۰۷
- ۱۲۱ / دیوانه درد دارد / ۲۰۸
- ۱۲۵ / کنار تو تغییر فصل / ۲۰۹
- ۱۲۷ / به تعریفی اگر برسم / ۲۱۰
- ۱۳۹ / کلمه‌ای در ماوراء پا می‌گذارد / ۲۱۱
- ۱۴۱ / املاء وقت / ۲۱۳
- ۱۴۴ / سنگی از تویی / ۲۱۴
- ۱۴۸ / ما مقصد آب را نمی‌دانستیم / ۲۱۶
- ۱۵۷ / و بادی بی‌صبر / ۲۱۷
- ۱۵۸ / باران‌ها رفتند / ۲۱۸
- ۱۶۲ / این موج‌های محدود / ۲۲۰
- ۱۶۵ / وقت ممکن / ۲۲۱
- ۱۷۱ / وقتی کنار قلب تو ایستادم / ۲۲۲
- ۱۷۳ / نیامده بر سنگ / ۲۲۳
- ۱۷۶ / وقتی که مرکز حرکت در باد / ۲۲۴
- هفتاد سنگ قبر
- ۱ / همیشه خواب من از بستن کتاب / ۲۲۷
- ۲ / و مرگ، مصرف تن / ۲۲۸

- ۳ / تنها ماییم که بر نمی گردیم / ۲۲۹
- ۴ / من می روم و دنیا می ماند / ۲۳۰
- ۵ / پای عابر، / ۲۳۱
- ۶ / مثل درخت / ۲۳۲
- ۷ / برگی از شاخه‌ی لخت / ۲۳۳
- ۸ / پنج انگشت دست راست را به شکل برج دعا بر / ۲۳۴
- ۹ / از مرگ ساده هنوز / ۲۳۵
- ۱۰ / طرح یک تبر بر گوشه‌ی پایین سنگ کنده شود، با یک / ۲۳۶
- ۱۱ / و زندگی / ۲۳۷
- ۱۲ / و کالبد جویی بود / ۲۳۸
- ۱۳ / از میان اشباحی که با هم از جهان زنده‌ها می گوید، / ۲۳۹
- ۱۴ / وسط سنگ یک دایره باز بکنند و تمام دور آن را شن / ۲۴۰
- ۱۵ / لحظه که وحشت می کند / ۲۴۱
- ۱۶ / سنگ گور خالی و صاف است، بی هیچ نوشته‌ای. (و اگر / ۲۴۲
- ۱۷ / آن جا / ۲۴۳
- ۱۸ / یک بار که دارد می افتد، و یا شیهه‌ی اسبی که می غلتد / ۲۴۴
- ۱۹ / چقدر حالا / ۲۴۵
- ۲۰ / برای چشم‌های من / ۲۴۶
- ۲۱ / بدن تمام شد / ۲۴۷
- ۲۲ / در تقاطع کدام گور ایستاده‌ام / ۲۴۸
- ۲۳ / این همه انگشت، مرگ را / ۲۴۹
- ۲۴ / لوحه، یک گام است، آستانه. و زهرا اندکی از درون خودش را / ۲۵۰
- ۲۵ / و زکریا گفت: فهم ما در فاصله‌ای است که با مفهوم / ۲۵۱
- ۲۶ / روی سنگ طرح جمجمه‌ای با لبخند، و نوری در / ۲۵۲
- ۲۷ / نه گهواره، نه گور! / ۲۵۳

- ۲۸ / در برابرم برابری است / ۲۵۴
- ۲۹ / و یزدگرد به همراهانش گفت که: «تمام من بحران من / ۲۵۵
- ۳۰ / کفنی آیا / ۲۵۶
- ۳۱ / مادر که می میرد / ۲۵۷
- ۳۲ / یک قنات لاغر متروک با چنبر ماری بر دهانه‌ی آن / ۲۵۸
- ۳۳ / گوری با نرده‌های فلزی به رنگ زنگاری، و میله‌های / ۲۵۹
- ۳۴ / باید بتوان مرد / ۲۶۰
- ۳۵ / فرار از زندان با زندان، برجسته حک کنند و بر بالای / ۲۶۱
- ۳۶ / همیشه آن که می رود کمی از ما را / ۲۶۲
- ۳۷ / پس خواجه بهمان اندیشید: نوشته‌های بی‌بلا مبتلای / ۲۶۳
- ۳۸ / در وقت مرگ برای مرگ / ۲۶۴
- ۳۹ / شرح خود را پیدا کن / ۲۶۵
- ۴۰ / من که زمانی بودم / ۲۶۶
- ۴۱ / دریا / ۲۶۷
- ۴۲ / وحشت تمام شد / ۲۶۸
- ۴۳ / من هستم که او هست / ۲۶۹
- ۴۴ / نور رها / ۲۷۰

در دلتی بیخ و تاب نور صید زلفی که زلف مال «مال» زلفی روی تو
جان از تن می‌گریزد زیر عدوی ...
در میان کشتی مروی است در چنگ که زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که
بر تو حوس ز انگشت صغیر می‌چکند شعله زلفی
خانه را دیری ست مانده زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که
دشمنش از دست و خنجر زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که
بوی نامطوب و مرز و نعلانی زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که زلفی که
ساختار خانه و همسایه را از آن داده است

به: محمد نوری و بهار صدایش

گر نه ما را چشمه‌ها از دست‌ها از لای دندان‌های خنجر می‌ترازند
خنجره در زنجیر لب‌ها دست در دست متوجه
پیکر تواریخی بکمی توان چو کوه
باز بکن

حسرت

شعله‌ها به هم گره می‌خوردند
شاخه‌ها به هم تنه می‌سودند
سایه‌ها چو دود بهم رفته
دست‌ها چو حلقه بهم بودند.

هر که، هر چه بود همه با هم:
خوشه‌ها سپرده به هم سرها
موج‌ها به هم شده در نجوا...
من چو برگ زرد،
دست باد سرد،
در شب خزان‌زدگی‌هایم،
از درخت خویش جدا بودم...
پروانگان صفت دگر قصد
در کنار من،
شعله‌ها به هم گره می‌خوردند
شاخه‌ها به هم تنه می‌سودند...

تهران - مردادماه ۱۳۳۴

لحنه
باید زبانه زبانه
باید زبانه زبانه زبانه
باید زبانه زبانه زبانه
باید زبانه زبانه زبانه
باید زبانه زبانه زبانه